

31999L0059

26.6.1999

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 162/63

DYREKTYWA RADY 1999/59/WE
z dnia 17 czerwca 1999 r.
zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG w zakresie systemu podatku od wartości dodanej stosowanego do usług telekomunikacyjnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 14 Traktatu definiuje rynek wewnętrzny jako obszar bez granic wewnętrznych, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału zgodnie z postanowieniami Traktatu.
- (2) Zasady stosowane obecnie odnośnie do VAT od usług telekomunikacyjnych na mocy art. 9 szóstej dyrektywy Rady (77/388/EWG) z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednoczona podstawa wymiaru podatku ⁽⁴⁾ są nieodpowiednie do opodatkowania wszystkich takich usług świadczonych w obrębie Wspólnoty, jak również do zapobiegania zakłóceniom konkurencji w tej dziedzinie.
- (3) W interesie sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, takie zakłócenia powinny być usunięte i nowe ujednoczone zasady powinny być wprowadzone dla tego rodzaju działalności.
- (4) Należy podjąć działanie w celu upewnienia się, że w szczególności usługi telekomunikacyjne, z których korzystają klienci we Wspólnocie są opodatkowane we Wspólnocie.
- (5) W tym celu, usługi telekomunikacyjne świadczone na rzecz podatników zarejestrowanych we Wspólnocie lub na rzecz odbiorców w państwach trzecich powinny w zasadzie, być opodatkowane zgodnie z siedzibą odbiorcy usług.

- (6) W celu zapewnienia jednolitego opodatkowania usług telekomunikacyjnych świadczonych przez podatników w państwach trzecich na rzecz osób niepodlegających opodatkowaniu we Wspólnocie, Państwa Członkowskie powinny zastosować przepisy art. 9 ust. 3 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG w sprawie zmiany miejsca świadczenia usługi; jednakże art. 9 ust. 3 niniejszej dyrektywy może być nadal stosowany, jeśli dane usługi telekomunikacyjne są świadczone na rzecz innych odbiorców we Wspólnocie.
- (7) Do celów ustanowienia specjalnej zasady określania miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych, konieczne jest zdefiniowanie tych usług; taka definicja powinna być sformułowana na podstawie definicji już przyjętych na poziomie międzynarodowym, które uwzględniają między innymi routing międzynarodowych połączeń telefonicznych, końcowe rozliczanie połączeń telefonicznych oraz dostęp do ogólnosiwiatowych sieci informacyjnych.
- (8) Opodatkowanie zgodne z miejscem siedziby odbiorcy usług oznacza także, że podatnicy nie będą musieli uciekać się do procedur określonych w dyrektywach 79/1072/EWG ⁽⁵⁾ i 86/560/EWG ⁽⁶⁾; nowe zasady określania miejsca odbioru usług nie powinny oznaczać, że zagraniczni podatnicy muszą być zarejestrowani do celów podatkowych w innym państwie; efekt ten zostanie osiągnięty poprzez obowiązkowe uczynienie odbiorcy usług odpowiedzialnym za podatek, pod warunkiem że taki odbiorca jest podatnikiem.
- (9) Dyrektywę 77/388/EWG należy odpowiednio zmienić,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 77/388/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) na końcu art. 9 ust. 2 lit e) kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się tiret w brzmieniu:

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 12.3.1997, str. 22.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 6 maja 1999 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 287 z 22.9.1997, str. 28.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/49/WE (Dz.U. L 139 z 2.6.1999, str. 27).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 331 z 27.12.1979, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 326 z 21.11.1986, str. 40.

„— Telekomunikacja. Za usługi telekomunikacyjne uważa się usługi polegające na transmitowaniu, emitowaniu lub odbiorze sygnałów, tekstów, obrazów, dźwięków lub wszelkiego rodzaju informacji drogą kablową, radiową, optyczną lub za pośrednictwem innych systemów elektromagnetycznych, łącznie z przeniesieniem lub ustanowieniem praw do użytkowania takiej transmisji, emisji lub odbioru. Usługi telekomunikacyjne w rozumieniu niniejszego przepisu obejmują także dostęp do ogólnosięciowych sieci informacyjnych.”;

2) w art. 9 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku usług telekomunikacyjnych, określonych w ust. 2 lit. e) świadczonych przez podatnika spoza Wspólnoty na rzecz osób mających siedzibę we Wspólnocie niebędących podatnikami, Państwa Członkowskie stosują przepis ust. 3 lit. b).”;

3) artykuł 21 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) podatnicy, na rzecz których świadczone są usługi, określone w art. 9 ust. 2 lit. e) lub osoby zarejestrowane do celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju, do którego usługi określone w art. 28b (C), (D), (E) i (F) są dostarczane, jeśli usługi te świadczone są przez podatnika z siedzibą zagranicą; jednakże Państwa Członkowskie mogą zażądać, żeby dostawca usług był solidarnie odpowiedzialny za zapłatę podatku;”.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie przyjmą przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 2000 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy te zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich oficjalnej publikacji. Metody dokonywania takich odniesień są ustanawiane przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji treść przepisów prawa krajowego, które przyjmują w zakresie, którego dotyczy niniejsza dyrektywa.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzona w Luksemburgu, dnia 17 czerwca 1999 r.

W imieniu Rady
F. MÜNTEFERING
Przewodniczący